

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Gretchen Grosser: Die Gäärshupper un ju Miegelke

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

Gretchen Grosser

Die Gäärshupper un ju Miegelke

Dät waas midde inne Suumer. Ju Sunne scheen woorm fon dän wulkenloose Heemel addeel. Do Weederkatte ronnen, Fuugele un Insekten soange uume Wädde. Die Gärshupper waas wuurich un loai un sunnde sik in dät gräine Gäärsmäid. Hie lieuwde in Sälskup mäd Iemen un een Miegelke.

Die Gäärshupper spiede ap sein Fiole, willst ju Miegelke pöaselde, uum hiere Huus ful tou dreegen mäd Ieteräien foar dän loange Winter. „Oarbaidjen, dät hääd noch Tied!“ kwaad die Gäärshupper tou sik un moakede fääre Musik.

Die Suumer waas gau foarbie. Die koolde Noudewiend koom, un insen smäidens waas ju Gruunde tichtdäkked mäd Snee. Nu font die Gäärshupper niks tou ieten. „Dät hääd niks tou bn etjuuden“, kwaad hie gans munter, „mien Noaberske, ju Miegelke hääd genouch, iek leende mie wät fon hier.“

Hie geen ätter dät Huus fon ju Miegelke un kloppede anne Doore. Ju moakede hiere Doore bloot so ieuwen eepen. Die Wiend puustede so gräsich koolde. Truch ju littje Gliuwe kwaad die Gäärshupper: „Wie sunt dän ganse Suumer uur goude Noabere weesen. Nu bän iek ätter die tou keemen, uum die tou fräigjen, of du mie nit wät tou ieten leende wollt, bit do woorme Deege wierkuume. Och, wät waas dät goud, iek stierwe uurs foar luuter Smoacht.“

„Wieruum kumst du ätter mie tou?“ fräigede ju Miegelke kros. „Iek hääbe stuur puupsakked dän ganse Suumer uur, wwillstdu inne Sunne lain hääst tou loaiwamsjen!“

„Iek hääbe daach Musik moaked foar do Iemen, uumdät jo bie hiere sweere Oarbaid n'bittje Ferkoaierskup hieden!“ oanterde die Gäärshupper.

„Sjuch tou, dät du hier gau wächkumst. Gung nu man ätter dien Iemen. Do koast du nu uk noch wäil wät foardoansje“, tutterde ju Miegelke un häu hiere Doore ticht un liet dän smoachtige Gäärshupper, die sik foar Keelde schudderde, einfach buute stounde.

Gretchen Grosser

Die Winter

Die Winter mout nu scheede, iek ruuk dät Foarjier al.
Dät gräint in Busk un Weede, dät spruut an Wiek un Waal.
Iek heer al Leeuwekes sjungen, deer buppe in dät Blau,
nu läit uus doansje, springe, mien Ljoofste, kum man gau!

Läit uus n'Moastruuk haue un Bloumen säike fien.
Ap mie koast du fertjoue, iek blieuw ap eewich dien!
Bääte do gräine Waale, deer is dät Moss so wook,
deer läite wie uus faale un hääbe 'nunner ljoof!

Melodie: Der Winter ist vergangen